

skulle bære de med en Konkursbehandling forbundne Ulemper, fordi der er en umyndig Medarving. Det vil meget ofte ligge klart for Dagen, at Boet er solvent eller endogsaar rigt, under hvilken Forudsætning det er ligefrem urimeligt, at Boet skal gennemgaa en Konkurs. Paa den anden Side er der neppe Grund til at befrygte, at Bærgerne ville være tilbøielige til paa de Umyndiges Begne at vedgaa Gjælden, hvor en virkelig Risiko er forbunden dermed. Da hertil kommer, at Skifteretten paa de Umyndiges Begne kan modsætte sig Vedgaaelsen, vil det vistnok erkjendes, at den foreslaaede Forandring i den bestaaende Praxis ikke er i Strid med, hvad Hensynet til de Umyndiges Interesse kræver.

Endnu bemærkes, at der ikke i de Boer, for hvis Gjæld en efterlevende Wgtesfælle hæfter personlig, bliver Spørgsmaal om at indhente den i § 17 ommeldte Erklæring fra Arvingerne. Forsaavidt saadanne Boer ikke i Medfør af Konkurslovens Regler skulle undergaa en Konkursbehandling eller i Genhold til det foreliggende Forslags Bestemmelser begjæres udleverede til privat Skifte, blive de ubetinget at behandle efter Reglerne i Kapitel 5.

Kapitel 3.

Om Behandlingen af Dødsbo, naar Arvingerne ikke paatage sig Ansvar for Gjælden.

Som tidligere bemærket, hviler Forslaget paa den Opfattelse, at de Dødsboer, i hvilke Arvingerne ikke paatage sig Ansvar for Boets Gjæld, og heller ikke en efterlevende Wgtesfælle personlig hæfter for denne, skulle gennemgaa en Art af Konkursbehandling. At en saadan Behandling maa finde Sted, naar Boets Midler vise sig at være utilstrækkelige til Gjældens Dækning, er klart. Boets Behandling maa under sidstnævnte Forudsætning nødvendigvis udelukkende fremtræde som et Middel til Kreditorernes Fyldestgjørelse, og skal Lighed i disses Stilling hævedes, maa Fyldestgjørelsen ske gennem en alle Fordringshavere omfattende, almindelig Opgjørelse, der udelukker, at et tilfældigt Forspring i Tid giver enkelte Kreditorer Afgang til Dækning fremsfor de andre. Forslaget gaaer imidlertid et Skridt videre. Efter dette skulle

alle de Dødsboer, hvis Kreditorer alene have Efterladenskaberne at holde sig til, i det Bæsentlige behandles efter Konkursens Regler, indtil Kreditorerne ere fyldestgjorte eller det tydeligt viser sig, at de ville blive det, jfr. § 18. Medens Konkursbehandling i Skyldnerens levende Side er afhængig af, at Insolventsen godtgjøres eller dog Omstændigheder foreligge, hvorfra der med nogen Sikkerhed kan sluttes til denne, gaaer Dødsboet altsaa efter Forslaget til Konkursbehandling, blot fordi det staaer usikkert, om alle Fordringshavere ville blive fyldestgjorte fuldt ud. Denne Forskjel er en naturlig Folge af disse Tilfældes forskellige Besskaffenhed. Ved Fastsettelsen af Betingelserne for Konkursbehandling af Skyldnerens Bo i levende Live maa det erindres, at her er Tale om at tage Boet fra en personlig ansvarlig Skyldner ved et Retsmiddel, som i Reglen griber forstyrrende ind i Skyldnerens hele økonomiske Stilling og derfor ikke bør kunne anvendes, medmindre der er idetmindste grundet Formodning for, at Kreditorerne kun herigennem kunne komme til deres Ret. Naar Skyldneren derimod er død, bliver Kreditorernes Interesse det eneste Hensyn, der bestemmer Konkursens Indtrædelse, hvis Arvingerne ikke ved at overtage Gjælden stille sig som Skyldnere i Arveladerens Sted. Kun gennem en Regel, hvorefter det Afgjørende bliver, om Arvingerne ville paatage sig Gjælden, kan der opnaaes den naturlige Sikkerhed for, at Konkursen rammer ethvert Bo, som efter sin Formuestilstand bør undergives saadan Behandling. Opgiver man dette faste Skjelnemærke og lader Skifterettens Bedømmelse af, om Boet nærmest maa ansees som solvent eller insolvent, være bestemmende for dets Behandling, bliver denne afhængig af et høist usikkert og misligt Skjøn. Efter Omstændighederne kan Afgjørelsen endogsaar være saaledes knyttet til Udfaldet af forestaaende Realisationer eller Inddrivelsen af Boets Fordringer, at der ikke forinden kan afgives et begrundet Skjøn over Spørgsmaalet om Boets Solvents eller Insolvents. Den Mulighed ligger derhos ikke fjern, at en saadan skjønsmæssig Afgjørelse paa Grund af Forandringer, der indtræde senere i Behandlingens